

Sygn. akt: III AUa 1831/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn (spr.)

del. SSO Dorota Rzeźniowiecka

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r. w Łodzi

sprawy **U. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o wysokość świadczenia,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 7 listopada 2012 r., sygn. akt: V U 1713/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1831/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.08.2012 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił odwołującej U. K. doliczenia do stażu pracy okresu wykonywania pracy nakładczej od 01.10.1977 r. do 30.05.1981 r. w Spółdzielni Pracy (...) w O. z uwagi na brak udokumentowania zarobków z tego okresu.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła U. K., domagając się jej zmiany i zaliczenia do stażu pracy okresu pracy nakładczej od 01.10.1977 r. do 30.05.1981 r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy w Kaliszu zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że ustalił, iż odwołująca U. K. posiada okres składkowy od 1 października 1977 roku do 30 maja 1981 roku.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na tle następującego stanu faktycznego:

Odwołująca U. K. urodziła się(...)r. W okresie od 19.03.1999 r. pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy. Do stażu pracy uwzględniono okres zatrudnienia wynoszący 27 lat i 2 miesiące. W lipcu 2012 r. odwołująca wniosła o przyznanie emerytury. Decyzją z dnia 16.08.2012 r. odwołującej przyznano emeryturę. Do stażu pracy uwzględniono

okres składkowy 23 lata i 15 dni oraz okres nieskładkowy 4 lata 2 miesiące i 16 dni. Uwzględniono okres opieki nad dziećmi w okresie od 01.05.1977 r. do 31.05.1981 r.

W okresie od 01.10.1977 r. do 30.05.1981 r. odwołująca wykonywała pracę chałupniczą na rzecz Spółdzielni Pracy (...) w O.. Zajmowała się wytwarzaniem abażurów i następnie sprężyn. Nie zachowały się z listy płac odwołującej z tytułu pracy nakładczej. W świadectwie pracy z dnia 30.05.1981 r. określono, iż odwołująca osiągnęła średnią zarobków z 3 miesięcy wynoszącą 4000 starych zł. W umowie o pracę nakładczą z dnia 01.10.1977 r. wskazano, iż odwołująca musi osiągnąć minimum zarobków 700,00 zł. W karcie weryfikacyjnej chałupnika z dnia 30.03.1978 r. wskazano, iż odwołująca w okresie ostatniego roku osiągnęła przeciętny zarobek - 1864,00 zł miesięcznie. W karcie weryfikacyjnej z dnia 29.05.1979 r. wskazano, iż odwołująca w ciągu ostatniego roku osiągnęła przeciętny miesięczny zarobek - 1777,00 zł. W karcie weryfikacyjnej chałupnika z dnia 28.04.1980 r. wskazano, iż odwołująca w ciągu ostatniego roku osiągnęła przeciętny zarobek 3780 zł. W świadectwie pracy określono średni zarobek odwołującej z 3 miesięcy na 4000 zł. Za okres zatrudnienia od 01.10.1977 r. do 30.05.1981 r. odwołująca wykazała zarobki z tytułu pracy nakładczej w wysokości przekraczającej co najmniej połowę najniższego wynagrodzenia. Spółdzielnia odprowadzała składki na ubezpieczenie społeczne, gdy istniał obowiązek ubezpieczenia.

Odwołująca urodziła dzieci: (...)r. i (...)r.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy w Kaliszu, powołując się na treść art. 6 ust. 2 pkt 11 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uznał odwołanie U. K. za zasadne. Sąd pierwszej instancji doszedł do przekonania, że odwołująca wykazała, iż w okresie od 01.10.1977 r. do 30.05.1981 r. osiągała zarobki przekraczające połowę najniższego wynagrodzenia. Połowa najniższego wynagrodzenia wynosiła odpowiednio: w 1977 r., 1978 r. - 700 zł, w 1979 r. - 900 zł, w 1980 r. i 1981 r. - 1000 zł. Zachowane dokumenty w aktach osobowych oraz zeznania odwołującej pozwalają przyjąć, że w spornym okresie jej zarobki przekraczały graniczne kwoty. W ocenie Sądu z uwagi na fakt, że odwołująca wykazała zarobki ze spornego okresu przekraczające kwoty graniczne, okres ten powinien być jej uwzględniony do stażu pracy jako okres składkowy.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Kaliszu, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył organ rentowy apelacją w części dotyczącej uwzględnienia pracy nakładczej od 1.01.1980 do 28.02.1981r. w Spółdzielni Pracy (...) w O. jako okresu składkowego, zarzucając:

- naruszenie przepisów prawa materialnego art. 6 ust.2 pkt 11 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity Dz.U. z 2009r., Nr 153. poz. 1227 ze zm.),
- naruszenie prawa procesowego, tj. art.233 par. 1 k.p.c. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów.

Wskazując na powyższą podstawę skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania w części dotyczącej uwzględnienia pracy nakładczej od 1.01.1980 do 28.02.1981r. w Spółdzielni Pracy (...) w O. jako okresu składkowego.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że nie neguje tego, iż U. K. pracowała w Spółdzielni Pracy (...) w O. od 1 października 1977 roku do 31 maja 1981 roku, niemniej jednak stoi na stanowisku, że brak jest wystarczających dowodów na to, iż w całym tym okresie osiągała wynagrodzenie w wysokości co najmniej 50% obowiązującego wówczas minimalnego wynagrodzenia. Zdaniem apelującego brak jest dowodów potwierdzających osiągnięcie takiego wynagrodzenia w okresie od 1 stycznia 1980 roku do 28 lutego 1981 roku. O ile bowiem z kart weryfikacyjnych,, znajdujących się w aktach osobowych, oraz świadectwa pracy wynika, że wysokość przeciętnego wynagrodzenia osiągniętego przez ubezpieczoną w roku 1977 – 1979 i od 03-05/1981 r. znacznie przekraczała co najmniej 50% minimalnego wynagrodzenia, to brak jest jakiegokolwiek dokumentu, który wskazywałby, że takie wynagrodzenie osiągnęła również w 1980 roku oraz w dwóch pierwszych miesiącach roku 1981.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie odnosi skutku, gdyż rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji jest prawidłowe.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne do rozpoznania sprawy na etapie postępowania apelacyjnego.

Sąd nie naruszył przepisów postępowania, gdyż nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów, o których stanowi art. 233 § 1 k.p.c., jak również prawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 2 pkt. 11 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku Nr 153, poz. 1227) za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15.11.1991 r. okresy wykonywania pracy nakładczej:

- objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne,
- przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia, okresy w których osoba wykonująca pracę nakładczą uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy organ rentowy kwestionuje wysokość zarobków uzyskiwanych przez ubezpieczoną w okresie od stycznia 1980 roku do lutego 1981 roku. Wskazać należy, że U. K. była zatrudniona w Spółdzielni Pracy (...) w O. od 1 października 1977 roku do 30 maja 1981 roku. Wynagrodzenie U. K. Sąd Okręgowy ustalał na podstawie częściowo zachowanej dokumentacji pracowniczej, gdyż dokumentacja płacowa z tego okresu nie zachowała się. Sąd ten wskazał, że w świadectwie pracy z dnia 30.05.1981 r. określono, iż odwołująca osiągnęła średnią zarobków z 3 miesięcy wynoszącą 4000 starych zł. W karcie weryfikacyjnej chałupnika z dnia 30.03.1978 r. wskazano, że odwołująca w okresie ostatniego roku osiągnęła przeciętny zarobek - 1864,00 zł miesięcznie. W karcie weryfikacyjnej z dnia 29.05.1979 r. wskazano, że odwołująca w ciągu ostatniego roku osiągnęła przeciętny miesięczny zarobek - 1777,00 zł. W karcie weryfikacyjnej chałupnika z dnia 28.04.1980 r. wskazano, że odwołująca w ciągu ostatniego roku osiągnęła przeciętny zarobek 3780 zł. W świadectwie pracy określono średni zarobek odwołującej z trzech miesięcy na 4000 zł. Z powyższego wyraźnie wynika, że w okresie od 1 października 1977 roku do 31 grudnia 1979 roku, jak również od 1 marca 1981 roku do 31 maja 1981 roku U. K. uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy najniższego wynagrodzenia, które w latach 1977 – 1981 wynosiło odpowiednio – 700 złotych, 700 złotych, 900 złotych, 1000 złotych i 1000 złotych. Co do spornego okresu, zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd pierwszej instancji uprawniony był przyjąć, że wynagrodzenie ubezpieczonej również wynosiło co najmniej połowę najniższego wynagrodzenia zważywszy na to, że w umowie o pracę nakładczą z 1 października 1977 roku zawarto zapis, iż U. K. musi osiągać minimum zarobków w wysokości 700,00 złotych, a z zachowanej dokumentacji wynika, że w pozostałym okresie (lata 1977 – 1979 i trzy miesiące 1981 roku) wynagrodzenie ubezpieczonej przekracza to minimum. Tym samym nie można zgodzić się z twierdzeniem apelującego, że wysokość zarobków w spornym okresie Sąd pierwszej instancji ustalił wyłącznie na podstawie zeznań U. K., gdyż zeznania te znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, jak chociażby umowa o pracę z 1 października 1977 roku.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny w Łodzi, działając na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną.